

Bygga broar i en delad värld

Initiatives of Change - Sverige

Sverige

UTSIKT/INSIKT

Nyhetsbrev

Ett temanummer om Sommarens Konferenser.

Oktober 2015

Inledning, ett utdrag från en reflektion av Joanna Brooke som besökte Caux för första gången. Full version kommer på vår hemsida.

Vi vill gärna veta vad som händer och dela det vidare!

Har du något att dela som lämpar sig för kommande IOFC Nyhetsbrev? Skriv till oss och berätta. Digitalt eller brevlades: iofc.sverige@gmail.com / IOFC,

Kommunikationsgruppen.

Söker fler goda krafter att vara med och nå ut på olika plattformar och medier.

Anmäl ditt intresse till:

Nik 070-5805958

Antero 070-5213146

Red.

Reflektioner från Caux.

För mig personligen, både som ung och någon som har arbetat mycket med barn, drabbades jag av barnens delaktighet under CATS-konferensen. Jag blev djupt rörd av orden från en 15-åring i vår samtalsgrupp som skrev en sång under vår stilla stund, lärde mig mod från en 7 åring från vår dramagrupp som övervann sin rädsla och blyghet för att sedan uppträda inför 300 personer, jag inspirerades av att höra hur unga flickor och pojkar ledde utbildning och opinionsbildning mot könsrelaterat våld i sina samhällen. Aldrig tidigare har jag sett en konferens, workshop eller kurs som har varit så genomtänkt och kreativ i sitt upplägg och genomförande. Varje session under veckan formades med barn i åtanke, som därmed involverades i en dialog om djupgående och komplexa frågor.

Beträffande Cauxs magiska möjligheter; varje måltid delade jag med en ny person, och fick så tillträde in i deras värld när de generöst delade en del av sin historia. Jag trodde att jag skulle komma till konferensen med min inspiration nedskrivet på ett papper, redo att presentera för andra. Men jag insåg redan den första dagen att min inspiration fanns runt runt omkring mig; i mötet med andra fann jag små bitar av inspiration. Det blev en bra upptakt på det som kom sedan:

‘Seeds of Inspiration’ följde med fokus på just inspiration och formades runt pelarna i Initiatives of Change värderingar, varje dag gav oss ett mantra att överväga. Att lyssna till ohörda röster. Hitta din kallelse. Nik Dee utmanade oss varje morgon för att lyssna till dessa, att låta dem leda vår dag, och frågade oss hela tiden, "vad betyder det här för mig, och varför är jag här?"

Så vad lärde jag mig från min tid på Caux? Vad fann jag på toppen av berget?

* Att lugn, stillhet och tålmodighet kan tillåta gåvor att leta sig fram ur de mest osannolika platser och människor.

* Att människor kan komma från hela världen, olika åldrar, olika utbildningsbakgrund, med olika passioner och perspektiv, och ändå tala direkt till varandras hjärtan på ett sätt som både knyter dem samman och inspirerar.

* Att inte veta, är mer än ok, det är det en möjlighet att lyssna och låta sig ledas.

Joanna Brooke

CAUX konferenser 2015, axplock

TIGE

Detta var min första resa till Caux och TIGE, så jag passade på att komma en dag innan konferensens start. Det blev väldigt lyckat, för jag fick då i lugn och ro möta den vänlighet som vilar på denna plats. Omhändertagande och generöst kändes det. Hög nivå och mycket intressanta föredragshållare. Vidare togs det bra grepp för att aktivera publiken. Min feedback är ändå att det går att nytja kompetensen bland deltagarna så mycket mer.

Exempelvis värdade mannen från Kosovo hjärtskärande om kontakt med världen. Tänk om vi deltagare hade fått arbeta tillsammans i Caux för att se hur vi praktiskt skulle kunna bidra. Visselblåsarens frågor kunde vävas ihop med korruptionsskandalen inom Siemens etc.

Nu blev upplägget lite konventionellt - bra föreläsningar och en Hub som inte blomstrade. Kanske skulle TIGE's tioårsjubileum göras mer som en enda Hub - med kvalificerad input från olika personer!

Per Hörberg

Författare, ideell kraft för att stärka den sociala väven i samhället, och ledarskapscoach. Beteendevetare som även arbetar med Wellnessfrågor.

CATS

På Cats-konferensen i Schweiz träffades människor från hela världen för att diskutera hur vi kan lyssna mer på barn, och att låta dem bestämma mer. Ordet CATS står för "Children as Actors for Transforming Society". Just i år var temat att vuxna och barn skulle samarbeta och fatta beslut tillsammans. Mest var det ungdomar och barn på konferensen, men också många vuxna. Vi diskuterade i Community Groups, lyssnade på föreläsningar, lekte och hade kul. Man kunde även gå på utflykt i bergen eller åka ner till Montreux.

En vanlig dag kunde se ut ungefär såhär: Frukost kl. 8, Sedan Community Groups, där man träffades för att lära känna en grupp av människor lite närmare. Vi lekte, delade erfarenheter och berättelser. Efter det var det "Together Time" i stora salen. Det kunde vara talare, diskussioner i smågrupper, debatter eller t.ex. att skapa tidslinjer om utvecklandet av barns rättigheter i olika delar av världen. Olika saker varje dag med temat *Barn och Vuxna i Samarbete*. Efter det var det lunch, alltid lika gott! Hela eftermiddagen var sedan vikt för fritid eller lekar.

När vi druckit te erbjöds olika workshops och tid för olika organisationer som ville dela med sig av vad de har gjort för bra saker i sitt land. Efter middagen kom roliga aktiviteter som disko, skattjakt eller talangshow. Det var oftast det roligaste på hela dagen. Ja, detta är bara ett urval ur allt man kunde göra.

Det fanns så mycket roligt och bra med *Cats Conference*. Man fick ny information om Barnens Rättigheter och nya vinklar på saker man inte tänkt på innan. Efter att ha hört spännande berättelser av vanliga människor (- precis som jag) blev jag inspirerad till att förändra och hjälpa dem som har det svårt och förbättra det man tycker är fel i världen. Hela atmosfären var tryggt underbar - inte bara utsikten och landskapet; alla människor var så trevliga och tillmötesgående, och jag fick många nya vänner, en upplevelse jag sent kommer att glömma.

Jag var också med och skapade en bakgrundsscenografi till hela konferensen; ett gigantiskt pussel som alla deltagare hjälptes åt att pussla ihop den första dagen under temat: 'vi är alla en del i helheten' (all part of the puzzle).

Ludde Dahlström

CAUX konferenser 2015, axplock

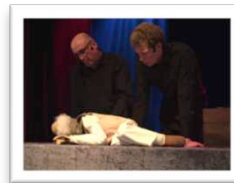
Sofi

Jag hade förmånen att tillbringa några dagar i Caux för att delta i konferensen "Seeds of Inspiration". Det var första gången jag var här, och det var en fantastisk upplevelse på många olika sätt. Jag kände till Initiatives of Change till viss del, men besöket här gav mig mer inblick i organisationens arbete och vad det innebär. Det var inspirerande att ta del av och lyssna på de många föredrag och diskussioner som fördes. Det gav mig inspiration och tankar som jag kan ha nytta och glädje av i andra sammanhang. Ett exempel är de ungdomar som ingick i teatergruppen "Intermission" från London, som gjorde ett starkt intryck på mig. Deras glädje och sammanhållning var underbar.

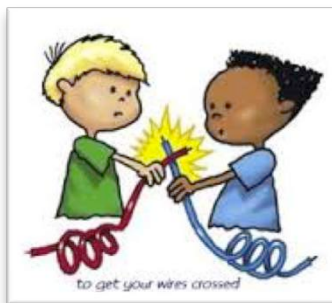
Att bo på Caux Palace med den härförande utsikten över Genevesjön och bergen runtom kändes nästan lite överkligt. Att sitta på balkongen och titta ut över denna vy var sagolikt. Lägg därtill en vandring i bergen och naturupplevelsen blev total.

(Augusto Cabrera med sitt Commedia-gille spelar upp Don Qijote.)

Ulrika Hallerstig

En konferens från sidan.

Jag kom till Caux under Cats-konferensen, inte för att delta i denna utan för fortsatt elektriskt underhållsarbete i teatern. Det magiska med Caux är att man träffar intressanta människor, bara man vågar ta kontakt. Den första morgonen vid frukostbordet satt där en kvinna från Indien. Hon tillhör en av de olika organisationerna som arbetar med barnfrågor. Hon hade med sig en ung pojke från en av byarna de arbetar i.

Jag frågade hur de började arbeta med barn. Hon berättade fascinerande om hur representanter från fackföreningen kommit till en arbetsplats där även barn arbetade. Dessa barn frågade efter verksamhet för dem och facket drog igång aktiviteter. Detta blev så intressant att även andra barn, som inte arbetade, kom och ville vara med och sedan spred det sig.

Hon berättade om ett annat konferensbesök till Geneve med en annan pojke som aldrig varit utanför sin by tidigare. Efter en vecka återvände de hem och på flygplatsen i Bombay gick han in i en glasdörr. "Varför är det inte en sensor som öppnar dörren" frågade han. På en vecka hade han tagit till sig hur det fungerar här.

Barn ställer frågor och betraktar inte något som omöjligt. Barnen försöker ta itu med problem i samhället, problem som de själva upplever. I ett samhälle föddes en ide om att de skulle välja ut ett träd utanför fullmäktiges möteslokal. Där sätter de upp ett rött band för varje problem som de påtalat, och byter ut till ett vitt när problemet är löst. Så kan alla följa vilka framsteg som görs, även de som inte kan läsa.

Medan jag jobbade med att koppla kablar i teatern kom jag att tänka på slutklämmen i Cats, teaterstycket. Där görs kommentaren att den som sett stycket kommer att ha en annorlunda inställning till de katter den råkar. Jag tycker ibland att det är jobbigt med barn. Barn respekterar inte mig på samma sätt som vuxna gör och det gör mig osäker. Min enkla tanke nu är att denna respekt måste jag förtjäna, och med barn innebär det något annat än att få respekt från vuxna.

Antero Tikkanen

(Hiroshimadagen – manifestation till åminne av den stora bombens offer.)

Det var en fin upplevelse att mötas av en sådan värme och vänlighet från alla människor. Jag är full av beundran för alla de som är volontärer och som gör det möjligt att genomföra dessa konferenser.

Målgång första projektåret av Hopp i Järva.

Järva är en region i nordvästra Stockholm, med invånare från mer än 140 länder. Över 65 personer från olika nätverk deltog i slutredovisning och presentationen av *Hopp i Järva* samt *Prison försoningsprojekt* den 22 augusti. Några var deltagare ur vår kurs *Förtroendebyggande ledarskap*, andra var medlemmar i *Djupare Liv* och *Equmeniakyrkan* samt även andra organisationer. De flesta av dem från Järva, andra från centrala Stockholm men också engagerade i integrationsfrågor. Rishabh Khanna rapporterar:

Evenemanget öppnades av Cai Berg och Maria Langefors från Tensta Kyrkan, som har arbetat med samhällsengagemang i många år. Senare förklarade Hassan Mohamud de bakomliggande orsakerna till konflikter i regionen, och visionen att bygga förtroende genom ärliga samtal. Hassans syn stöttades av Harry Månsus, som också har drömmen om att ansluta olika nätverk i arbetet inför ett gemensamt mål i regionen. Rishabh Khanna, en av samordnarna för hopp i Järva, förklarade hela utformningen av projektet, och visade också en film om träningen.

Sedan inbjöds deltagarna att dela med sig av sina erfarenheter av att moderera de olika dialoger som ingått i kursupplägget. Denna paneldiskussion modererades i sin tur av Nik Dahlström från IofC Sverige. Deltagarna har själva fått välja dialogteman så ämnena varierade brett från; rätten till bostad, försoning av ex-milis, och vidare till frågor om stereotyper och segregation. Efter en energisk diskussion, reflekterade vi över vad allt detta innebär i våra personliga liv.

Detta följdes av en omfattande presentation av Ulrica Fritzson; som beskrev sitt arbete med försoning i fängelserna i Malmö, ett upplägg inspirerat av verksamhet i *Hope Prison Ministry, Pollsmoore / South Africa*.

Dagen och det första projektåret av Hopp i Järva avslutades så med frågor, synpunkter och utvärdering från publiken samt deltagarintyg som utdelades av Harry Ferngren och Sofia Zitouni (Folke Bernadotte-stiftelsen/huvudfinansier till satsningen). [Se mer på](#) hemsidan.

Rishabh Khanna

Pionvägen 19.

Återställande efter dräneringsutgrävningar har pågott under sommaren. Bland annat med plattläggning runt fastigheten.

Nik Dahlström

Försonings- och utvecklingsresa till Afrika

Min senaste resa till Afrika var den 29 Maj till 13 juli 2015.

Jag vistades i cirka 16 dagar i Kampala för att spela in en introduktionsvideo som en del av dokumentationen till utvecklingsarbetet i Somalia som IofC bedrev de senaste två åren. Videon handlar om sophertering, det gjorde jag med hjälp av mina IofC vänner i Uganda.

Den 16 juni åkte jag sedan till Somalia för att genomföra två veckors försoningsworkshop i mellersta Somalia tillsammans med några landsmän från England. Workshopen var en del av en stor konferens som pågick i Somalia där 12 olika klaner försonades och bildade en ny delstat.

Jag tackar insatsgruppen som stöttade oss och möjliggjorde detta.

Hassan Mohamud

Mötesplats Göteborg

Ungefär 30 personer kom till Kick Off den 29e augusti. Nedan återkommande event, vi har redan haft flera samlingar enligt nedan och besök av exempelvis Jens-Jonathan Wilhemsen från IofC Norge:

- Måla i stunden – en konstnärlig stilla stund – värd Elizabeth Peters.
- Peace Cirkels – helande samlingar för kvinnor – värd Valerie Tikkanen.
- KulTur-kvällar – där alla bidrar med ett personligt färgat kulturinslag" - värd Bo Giss.
- Filmkvällar – "filmmagi" med tankvärt innehåll som förändrar – värd Bo Giss.
- Logos- samtal om det andliga livet genom Kristi lära - värd Douglas Molgaard

Alla som vill ta ansvar för en samling är välkomna att göra ett arrangemang. Den grundläggande iden med Mötesplats Göteborg är en deltagarkultur där alla har något att bidra med i form av personliga berättelser, musik, drama, reflektioner, filmklipp, inredning och mat. Ett slags materiellt, kulturellt och andligt "knytkalas", skulle man kunna säga. Och naturligtvis kommer vi att ha IofCs centrala värderingar i fokus. Följ vad som händer på vår Facebook sida: *IofC Initiatives of Change – GÖTEBORG*.

Bo Giss

Flyktingar; en tillgång och inte ett hot.

”Allt beror på inställningen” brukar det heta. Enligt den filosofin avgörs vår förmåga att tackla problem mycket av vår inställning till dem. Hur vi ser på ’flyktingkrisen’, med de tiotusentals människor som nu befinner sig på flykt in i Europa, är kanske inte hela lösningen. Men om vi inte gör det klart för oss kan konsekvenserna bli katastrofala – för dem lika mycket som för oss.

Den aktuella debatten rör sig väldigt mycket om *oss* – hur vi ska klara krisen, hur den kommer att påverka oss. Det är förstås viktiga frågor, men det räcker inte med det.

Vi européer behöver tänka om, inte uppfatta dessa människor som ett hot. Istället se dem som en möjlighet.

Möjlighet? Har inte många länder i Europa nog med sina egna problem – ekonomisk ojämlikhet, arbetslöshet, etniska spänningar?

Vi kanske kommer att märka att flyktingar, som visserligen förlorat alla sina ägodelar är rika på något annat – erfarenheter och värden som kan tillföra *oss* mycket på ett sätt som vi inte kunnat föreställa oss.

Vad de lärt kan ge oss nytt liv och nya insikter, hjälpa oss att se hur ofta vårt sätt att tänka och agera alltför ofta är styrt av egenintresse. Vi har redan sett hur flyktingkrisen har lockat fram det bästa i människor. Där finns en latent generositet i Europa som nu släppts loss. Det kan leda till att många finner en ny mening i sina liv, ersätta mållösheten med en vilja att bygga ett rättvist samhälle för alla.

En annan konsekvens kan bli möjligheten att ställa tillrätta vad som gjorts fel i det förgångna. Vi är alla medvetna om att Europa – antingen vi medger det eller inte – bär ett stort ansvar för vad som gått fel i många av de länder som flyktingarna nu kommer från. Vårt agerande har under århundraden motiverats av egenintresse utan tanke på konsekvenserna för de folk och länder där vi varit. Nu har vi chansen att ställa det tillrätta.

En ödmjukare hållning i Väst skulle kanske också öka vår trovärdighet när det gäller att stoppa blodflödet i Syrien. Vi kan inte bortse från vårt ansvar att bidra en ny stabilitet och en lösning på konflikten i Syrien.

Att tillsammans sörja för dem som lider kanske också blir en oväntad gåva till oss i Väst, där vi alltför ofta är inställda på att lyckan kommer när man får vad man vill ha. Fastän vi i själ och hjärta vet att det inte är sant. Det kan ge oss en chans till verklig lycka. Ja, att möta dessa flyktingar som en möjlighet och gåva istället för som ett hot mot vår bekväma isolering kunde leda till nya idéer och en ny samverkan över hela Europa. Vilka politiska konsekvenser en sådana ny inställning skulle få är en annan fråga. Men INSTÄLLNINGEN – om än inte hela lösningen – är fundamental för att finna en väg framåt.

Edvard Peters (svensk översättning Finn-Harald Wetterfors)

Fredskonferens i Falun

I slutet av 90-talet blev jag bekant med Initiatives of Change och dess målsättning att överbygga världens klyftor genom enskilda människans omvandling – att börja med oss själva. Jag råkar också vara en nykter alkoholist som har varit medlem i AA i 29 av mina 46 år.

IofC och AA härstammar båda från Oxford-gruppen. Detta inspirerade mig att utveckla en 12 stegs metod för individer och samhällen som lider av effekterna av mänsklig aggression och våldsamma konflikter.

Genom möten med olika personer i Caux och genom AA's och IofC's internationella nätverk, har min fru Kjersti och jag träffat människor som attraherats av idén att anpassa AA's 12 steg och 12 traditioner så metoderna och rutinerna kan tillämpas av människor som kämpar för att befria sig från aggression och våld i alla former.

En kärngrupp började "arbeta stegen" varje vecka i sju månader över Skype. Vi experimenterade med självtillämpning av denna anpassning av de 12 stegen för att hantera effekterna av aggression och våld *i våra egna liv*.

Det blev snabbt klart att processen hade verkliga meriter. Folk rapporterade genombrott; gruppen var sammanhängande; vi delade djupt. Vi upplevde känslor av tillit, säkerhet och intimitet. Detta var för många av oss fullständigt förvånande eftersom vi bara träffades via Skype! Gruppen fortsätter att träffas över nätet och en till grupp har startats.

Vi beslutade att sammankalla till en fredskonferens i Falun. Tjugosex deltog i konferensen från sju nationer och sponsrades av IofC-Sverige och flera IofC medlemmar. Deltagarnas bakgrund var visuella konstnärer, terapeuter, professionella fredsbyggare, inhemska ledare, IofC-are och 12 stegare. Vi tror det arbete som vi påbörjat är en utvecklingsprocess och inte en enskild händelse eftersom uppgiften kräver en vidareutveckling av tankar, känslor, uppfattningar och handlingar. Vill du läsa hela konferensrapporten kan du kontakta sonofjud@gmail.com

Vi träffades under loppet av åtta dagar. Alla samlades varje morgon som grupp för att diskutera varje tema. På eftermiddagen bröt vi upp i två grupper. En grupp var Kultur gruppen, som utforskade dagens tema genom linsen av scenkonst. Den andra gruppen var Metodologigruppen som utforskade dagens tema i förhållande till varje enskildes kompetens inom fredsfrönad eller terapeutiskt arbete.

Några intryck från deltagarna beskriver hela konferensen:

"Det lockade några av de mest fantastiska fredsbyggare i världen, människor med livserfarenhet av att vara i våldssituationer och navigera sig mot fred."

"Kände och fick en inre frid vars effekt är kvar även efter konferensen."

"Bekräftar tron och bygger upp ett förtroende." "Healing inifrån och ut."

"Betydande, inspirerande, professionella möten."

"När man arbetar med konflikter, ger detta en unik potential för transformation och förändring."

"Tacksamhet för erfarenheten, nya kontakter och att få delta i ett så viktigt projekt."

Nästa steg är att skapa en handbok om processen utifrån arbetet som utfördes vid konferensen. Om du vill stödja detta kan du bidra till Initiatives of Change-Sverige plusgiro 900664-4.

Skriv "Fredskonferens" i meddelanderaden.

Judson Webb

Zimbabwe-besök i Sverige

Under många år har samarbete mellan Sverige och Zimbabwe funnits. Många svenskar har gjort kortare och längre besök där. IofC -Sverige: s vänner gav frikostigt till uppbyggnaden av centret Coolmoreen Farm som blev en viktig träffpunkt och konferenscentrum. Bland dem som tagit stort ansvar för gården och dess verksamhet och som vi haft en levande kontakt med sen vårt besök där är Abel och Angie Katito. De besökte Sverige under hela juni.

Abel leder ett IofC program för skolor, där eleverna blir inspirerade att ta ansvar och sätta upp moraliska normer för sina liv. Efter kursens slut delas ett diplom ut. Detta har uppskattats mycket av skolorna och tidigare elever berättar att detta diplom är en viktig del av deras CV när de söker jobb.

Angie har hållit flera Peace Circles (se www.se.iofc.org/ fredscirklar CoP) med kvinnor. Hon vill utöka detta arbete och planerar att utbilda andra ledare för dessa träffar. Då fattigdomen är stor kan deltagarna inte bidra till kostnaderna för resor och mat under dagarna. Det är inga stora summor som fordras och detta ger oss möjlighet att stödja deras arbete. De fick en gåva med sig och vi har börjat bidra till detta varje månad.

Vill Du vara med är plusgirot 900664-4 Initiatives of Change – Sverige.

Skriv meddelandet: "Zimbabwe Peace Circles".

Jan Franzon

* Höstens fixardag på Pionvägen blir helgen 10 -11 oktober. Start kl 13 efter lördagens månadsmöte som i sig startar kl 10 med efterföljande lunch. Välkomna!

Notiser

* *Kerstin Vickers f. Rönmlund* gick hastig bort i en ålder av 58 år tisdagen den 8:e september. Kerstin har bott i England sedan hon gifte sig med Peter Vickers och de har sonen William. I Sverige minns vi Kerstin för sin musik. Hon var med i Wieselgrenspelet och "Vem Narras". När kassetten "I vår Herres hage" spelades in, sjöng Kerstin "Luften är så stilla" av Per Olsson.

* Inga Wiselgren har flyttat och bor nu på Hallens Vård- och Omsorgsboende, Lövgatan 45, 169 32 Solna.

* Nya volontärer i Stockholm är under hösten Anja Rieser från Norge och Osama Alrantisi från Palestina.

Senaste nytt om processen för utvärdering av IofC-Sveriges kultur och struktur.

Vi var 20 personer som samlades på Pionvägen 19 för att inleda den process som syftar till att förnya vår kultur och struktur inom IofC Sverige.

Mötet hade som tema att skapa en nulägesbild utifrån de upplevelser som var och en av oss har haft. Alla fick bidra med sin bild av hur rörelsen fungerade just när man själv blev involverad i den. Detta gav både de som varit med länge och de som är relativt nya en samlad bild av historien. Facilitator var Barbro Curman från Seven (www.sevencf.se). Hon var angelägen om att vi skall "äga historien", att alla skall ha en så komplett bild som möjligt av vad som hänt under rörelsens olika perioder, både det positiva och det negativa. Ett annat moment var att vi skulle skapa en nulägesbild av framtiden genom att vi inspireras till att drömma hur vi vill se IofC Sverige om tre år. Många idéer om aktiviteter kom fram, men hur detta konkret skall förverkligas var inte en uppgift för detta möte. Det kommer som ett senare steg.

Dessa dagar hölls i en positiv anda och bidrog till ökad tillit och öppenhet. Vi lärde känna varandra ännu bättre och ser med förväntan fram emot att få träffas igen under hösten.

De två möten för hela gemenskapen (tidigare tänkt som retreat – obs! ändrat datum!) sker på Pionvägen den 5 december 9.30-16.00 med paus för lunch och 19/20 mars där vi alla kan ta del av processarbetet inför årsmötet 23 april.

Ingrid Franzon

PÅ GÅNG HÖSTEN 2015

(Tvenne exempel ur er ett rikt utbud.)

*** Economy for a Common Good (ECG);** Ett verktyg för ett resilient, socialt och ekologiskt system.

18 November 2015, 14.00 - 16.30 Kistafolkhögskolan, Kista Torg 7, 164 42 Kista (Stockholm)

Låt oss medskapa en ekonomi för det allmännas bästa (Economy for the common good/ ECG) och stödja utvecklingen av en värdedrivna, cirkulär ekonomi i Sverige. Kom och lyssna på Christian Felber som presenterar ECG modellen, ett ekonomiskt system som bygger på "standarder för mänskliga relationer såväl som konstitutionella värden".

Deltagande: Christian Felber, Mike Smith, Anders Wijkman – Vård Rishabh Khanna

*** CATS & Eurochild - Stockholm 27 Nov**

Generalsekreteraren Jana Heinsworth för Eurochild besöker oss och Sverige. Hon är också involverad i arbetet kring CATS-konferensen. Då kommer vi (Nik Dee & Jana) hålla ett informationsmöte om CATS/IofC/Eurochild med inbjudna samtliga svenska organisationer som jobbar med barns rättigheter och hälsa/välmående. – Vård Nik Dee Dahlström

Har du något att dela som lämpar sig för kommande IOFC Nyhetsbrev?

Skriv till oss och berätta.

Digitalt eller brevledes: iofc.sverige@gmail.com / IOFC, Pionvägen 19, 191 47 Sollentuna.

Attn. Red. Nik Dee